

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 21 Μαρτίου.

Μανθάνομεν ἤδη ὅτι ἡ Περυσία καὶ ἡ Αὐστρία ἠνώθησαν μετὰ τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις, διὰ τὰ προσπαθήσωσι τὰ καταπείσωσι τὸν Σουλτάνον νὰ ἐνδώσῃ παρὲν μετὰ ἡμερικὰς συνθήκας. Νομίζουν δὲ ὅτι, ἅμα ἡ ἀπόφασις αὕτη γνωστοποιηθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἡ Πόρτα θίλει ἐνδώσει. [Σημαία.]

Ἐκ Βιέννης, 24 Μαρτίου.

Ταχυδρόμος Ῥώσος ἀναχωρήσας τὴν 13 τοῦ ἐνεστώτος ἐκ Πετρούπολεως ἔφερεν ἐδῶ πολλοῦ λόγου ἄξια γράμματα, τὰ ὅποια κοινοποιοῖν εἰς τὴν αὐλὴν μας τὰς ἀποφάσεις τῆς Ῥωσσίας. Ὁ Μεγαλειότατος αὐτοκράτωρ, λέγουσιν αἱ ἐπιστολαί, ἀπεφάσισε νὰ κινήσῃ τὰ ὅπλα του καὶ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τῆς Πόρτας. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν αὕτη ἐπολιτεύθη κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς, καὶ ἰδίως ἡ ἐπιρροή, τὴν ὅποιαν μετεχειρίσθη ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν Περσίαν πολέμου τῆς Ῥωσσίας, ἡ τελευταία διακήρυξις, καθ' ἣν ἡ Πόρτα ὅχι μόνον ἐκφράζεται ἄριστικῶς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ἀλλὰ διδὲν ἐν ταύτῃ νὰ ὑπονοήσῃ τις ὅτι δὲν νομίζει ἐαυτὴν δεδεμένην ἀπὸ τὰς ἱερωτάτας ὑποχρεώσεις, καὶ ὅτι δὲν θέλει θεωρήσει τὴν συνθήκην τοῦ Ἀκκερμανίου εἰμὴ καθόσον κρίνῃ ὅτι ἀρμόζει εἰς τὰ ἴδια τῆς συμφέροντα, τὸ ὅποιον θέλει διηγεῖσθαι ὅχι μόνον νὰ φέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἐκθίσει μάλιστα εἰς κινδύνους, καθὼς καὶ τοὺς λαοὺς, τῶν ὅσων ἡ Δύναμις αὕτη εἶναι ἡ προστάτις τοιαῦτα εἶναι τὰ πρῶτα αἰτία, τὰ ὅποια παρέκίνησαν τὸν Μεγαλειότατον αὐτοκράτορα νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πόρτας.

Εἰς νεὰς περιστάσεις ἡ αὐλὴ τῆς Πετρούπολεως, κάμνει καὶ μεγάλην διάκρισιν μετὰ τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια ἀφορῶσιν ἰδιαίτερος τὴν Ῥωσσίαν, καὶ τῶν τῆς παρεμβάσεως, τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν Ἑλλάδα. Μολοντί δ' ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τηρήσῃ τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ δὲν ἔχει καίνα σκοπὸν κατακτήσεως, νομίζει ἔμως ὅτι πλεονέκτημα ἀπαραξία ἦτοί τε ἔλαττει σήμερον τὴν δόξαν τῆς. Ἐγνωστοποίησε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα εἰς τὰς ἄλλας δύο Συμμάχους Δυνάμεις ὅτι θέλει μείνει πάντοτε πιστὸς εἰς τὸ παρεμβατικὸν σύστημα, διὰ τὸ ἀσφαλισθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 20 τοῦ Ἀπριλίου μέλει ν' ἀναχωρήσῃ ὁ αὐτο-

κράτωρ Νικόλαος ἐκ Πετρούπολεως διὰ τὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ στράτευμά του. [Γαλλικὸς Ταχυδρόμος.]

Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, τὸν Χρόνον, τῆς 17 Μαρτίου ἀναγινώσκουμεν τὰ ἑξῆς περὶ τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων.

“Ἡ Ῥωσσία ἀπαρίθμησε πολλὰ παράπονα, περὶ τῶν ὁποίων κατηγορεῖ τὴν Τουρκίαν, καὶ τὰ ὅποια εἶναι ἱκανὰ νὰ παρέξωσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸ δίκαιον τοῦ νὰ τὰ ἐκδικήσῃ, καὶ ἀποκαθιστῶσι τοῦτο τὸ δίκαιον διάφορον τοῦ τῆς παρεμβάσεως εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον ἡ Α. Α. Μ. ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τοῦ δουκὸς Οὐελλινγκτῶνος, καὶ ἀπὸ τὴν Συνθήκην τοῦ Λονδίνου. Ἡ Συνθήκη αὕτη εἶναι ἀράγε ἐν ἰσχύει; Αἱ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν προκλήσεις τῆς Τουρκίας, αἵτινες ἐκορυφώθησαν τρόπον τινὰ ἀπὸ τὴν περιφνημὸν διακήρυξιν, ἀρκοῦν ἐνώπιον τοῦ ἀπροσπολήπιου παρατηρητοῦ νὰ δικαιώσῃ τὴν Ῥωσσίαν ὅτι καταφεύγει εἰς τὰ ὅπλα.

“Τὸ συμπέρασμα, τὸ ὅποιον ἐμπορεῖ τις νὰ ἐξάξῃ ἀπὸ ἐκείνην τὴν διακήρυξιν, εἶναι ὅτι ἡ Τουρκία εἰς οὐδὲν λογίζεται τὰς ὁποίας κάμνει πρὸς χριστιανικὰς ἐπικρατείας συνθήκας, καὶ ἐπομένως ὅτι αἱ ἐπικρατεῖαι αὗται ὑποχρεῦνται νὰ κρατῶσιν εἰς τὰς ἰδίας τῶν χεῖρας τὰς ἀσφαλείας τῶν ἰδίων αὐτῶν δικαιωμάτων. κτλ.

Μετά τινα δὲ ἄλλην παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸν πόλεμον τῆς Ῥωσσίας, ὅστις ἤμποροῦσε νὰ παραστήσῃ ταύτην τὴν Δύναμιν ὡς παύσασαν πλέον τοῦ νὰ φέρῃ χαρακτῆρα μεσιτρίας, ἡ αὕτη ἐφημερίς ἐξακολουθεῖ οὕτω περὶ τῆς Ἑλλάδος.

“Ὁ καταδυναστευμένος ἐκεῖνος καὶ ἠφανισμένος τόπος δὲν ἔκαμε τίποτε, ὥστε νὰ χάσῃ τὰ δίκαια, τὰ ὅποια τὸν ἔδιδεν ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου εἰς τὴν παρεμβασιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ὅταν ἡ Ἀγγλία ὑπεσχέθη νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τὴν δουλείαν, δὲν ἔλαβε σκοπὸν νὰ συνδέσῃ τὰς ὑποσχέσεις τῆς μετὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ῥωσικῶν συνόρων ἡσυχίας. Ὑποθετέον ὅτι ἡ Ῥωσσία διαβάσας τὸν Προῦθον ἔδωκεν ἀρχὴν πολέμου, τὸ ὅποιον κατὰ ἀλήθειαν δὲν κάμνει, πῶς οἱ ἄθλιοι Ἕλληνες ἤθελον συνεχέσθαι εἰς ταύτην τὴν ἐχθροπραξίαν; Καὶ εἰ μάλιστα ἦσαν ἐνοχοί, διὰ τί νὰ στερεῖται ἡ Τουρκία τὸ ὅποιον ἤθελε γινεῖ εἰς αὐτὴν ὄφελος ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας; Ὁφελος, τὸ ὅποιον, ὡς εἴρηται, εἶναι πραγματικῶς ὄφελος διὰ τὴν Τουρκίαν.

„Εάν δὲ πάλιν ἡ Τουρκία ἐφείλκυσε καθ' ἑαυτῆς τὸν πόλεμον τῆς Ῥωσσίας, ὁ δούξ Οὐέλλιγκτων ἤθελεν ἀδράξει τὸ τοιοῦτον πολίτευμα ὡς πρόβασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἓνα δυναστευμένον λαὸν, ἀφοῦ ὑπεχρέωσε τὸν γεμὸνα τὸν καὶ τὸν προπτατεύῃ. Τῶν ἀδυνάτων εἶναι ἀληθεύουσιν αἱ περὶ τούτου φῆμαι τῶν ἀδυνάτων νὰ μεταχειρισθῶν τοιαύτην ἀπιστίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἢ ἀποποιηθῇ ἡ Ἀγγλία, χάριν ὁποιοῦδήποτε ἔθνους, ἢ τμήν τινὶ νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν. κτλ.

Ἐκ Παρισίων, 28 Μαρτίου.

Γράφουν ἐκ Πετρούπολεως ἀπὸ 13 Μαρτίου.

“Ὁ νέος πρίγκιψ Σουβαρόφ ἐφθασε τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Πετρούπολιν μὲ νεαρωτάτας εἰδήσεις ἐκ τῆς Περσίας, αἵτινες εἶναι πολλὰ εὐχάριστα. Ἀναγγέλλει ὅτι ἔκαμαν ἤδη οἱ Πέρσαι μίαν πρώτην πληρωμὴν 25 ἑκατομμυρίων ρούβλιων. Κάνει δὲ δὲν ἀμφισβᾷ περὶ τῆς ἐγγιζούσης κυρώσεως τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης.

4. Ἀπριλλίου.

Γράμματα ἐκ Λονδίνου ἀπὸ 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς.

Σημαντικοὶ καθοπλισμοὶ γίνονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀγγλίας.

Ἀκριβεῖς διαταγαὶ τοῦ Ναυαρχείου διορίζουν μεγίστην ταχύτητα εἰς τὰς ναυτικὰς κατασκευάς.

Ἄγνοεῖται ὁ προσδιορισμὸς τῶν νεωστὶ ὀπλιζομένων τούτων πλοίων διίσχυρίζονται δὲ τινες ὅτι εἶναι προσδωρισμένα διὰ τὴν Μεσόγειον. Ἐναυλώθησαν ἀπὸ τὸ Ναυαρχεῖον φορτηγὰ τινὰ πλοῖα διὰ μετακομιδὴν πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ.

— Γράφουν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 26 Μαρτίου, ὅτι ἐννέα πειρατικὰ Ἀλγερινὰ ἐξῆλθον καὶ περιπλέουν εἰς τὰς πλευρὰς τῆς Σαρδηνίας νήσου. [Γαλλ. Ταχυδρόμος.]

8 Ἀπριλλίου.

Τὴν ἐξῆς εἶδησιν γράφουν ἐκ Πετρούπολεως ἀπὸ 23 Μαρτίου.

Ἡ πρὸς τὴν Περσίαν εἰρήνη ἐκυρώθη τὰ μεσάνυκτα τὴν 21 Φεβρουαρίου εἰς Τουρκομανσεῖ (κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν τῆς Μιάνας). Ὁ στρατηγὸς Βαρῶνος Σάκκην, διοικητὴς τῆς Τέβριδος, ἐκοινοποίησε κατὰ πρῶτον τὴν εἶδησιν ταύτην εἰς τὸν στρατηγὸν Σιπαιγὴν ἐν τῇ Τυφλιδί, ὅστις τὴν ἔπεμψε δι' ἐπίτηδες ταχυδρόμου ἐνταῦθα. Περιμένεται δὲ ἀφ' ὧρας εἰς ὥραν νὰ φθάσῃ ὁ ταχυδρόμος ὁ φέρων τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης. (Gazette de France.)

Τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα, τὸ ὅποιον θέλει κάμει τὰ πρῶτα κινήματα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Βιτγενστέην, διαιρεῖται εἰς τρία στρατόπεδα διοικούμενα ἀπὸ τὸν κόμητα Βιτγενστέην, τὸν στρατηγὸν Βόρονζοφ καὶ τὸν στρατηγὸν Πετερβάλην. Τὸ στράτευμα τοῦτο συνίσταται ἀπὸ τὰς ἑξῆς, φάλαγγας καὶ συντάγματα.

Δύο φάλαγγες τῶν ἐπιλέκτων μετὰ τῶν καραμπινιέζων περιέχουν σχεδὸν 25,000 ἀνθρώπους. Ὁ τὼ φάλαγγες πεζικοῦ ἀπαριθμοῦν 100,000 ἀνθρώπους. Τρεῖς ἕτεραι φάλαγγες ἢ μάλλον δώδεκα συντάγματα εὐζώνων πεζῶν, συγκροτοῦν 40,000 σχεδὸν ἀνθρώπους. Δύο φάλαγγες εὐζώνων ἱππίων, δέκα ὅκτ' τάγματα Κοσάκων, καὶ λοιπὰ συμποσού-

ται εἰς 18,000 ἱππεῖς. Ἐκατὸν μεγάλα κανόνια διαφέρου χωρητικότητων. Αἱ ἠνωμέναι δυνάμεις, τὰς ὁποίας κινεῖ ἡ Ῥωσσία, συνίστανται ἀπὸ τρεῖς φάλαγγας ἐπιλέκτων εἰκοσι ἐννέα φάλαγγας πεζῶν, δέκα πέντε φάλαγγα τακτικοῦ ἱππικοῦ, διακρίσια πενήντα τάγματα Κοσάκων τριάκοντα ἑπτὰ τάγματα πεδινῶν πυροβολιστῶν, χωρὶς τῶν ταγμάτων τοῦ ναυτικοῦ. (Γαλλ. Ταχυδρ.

Τὰ πράγματα τῆς Πορτογαλλίας εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν. Πολλὰ λέγονται εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ πρίγκιπος Κύρ Μιχαήλου τοῦ νὰ κηρυχθῇ βασιλεὺς ἀπόλυτος τῆς Πορτογαλλίας.

Τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον ἔφερε τὸ ἐν Λονδίῳ πρᾶγματευθὲν δάνειον διὰ τὴν Πορτογαλίαν ἐστράφη ὀπίσω παρὰ τοῦ Πρέσβους τῆς Ἀγγλίας Κυρίου Λάμβου, πληροφορηθέντος περὶ τῶν διανοημάτων τοῦ πρίγκιπος.

Ὁ στρατηγὸς Κλίντων μὲ τὰ ἐκατολφευθέντα Ἀγγλικά στρατεύματα ἀνεχώρησε τὴν 2 Ἀπριλλίου Ν. ἀπὸ τῆς Πορτογαλλίας.

Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης ἀναφέρει πολλὰ νεαρά, εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὁδησσοῦ, κατὰ τὰς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἡ διάδασις τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς δύο αὐθεντείας ἀνεβλήθη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

[Ἐξ ἀναφορῶν τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἀπὸ 11, 12 καὶ 13 τοῦ Ἀπριλλίου.]

Τὴν ἐνάτην τοῦ Ἀπριλλίου ἐσυγκεντρώθησαν εἰς Βασιλᾶδιον καὶ Ἅγιον Σώστην τὰ ἀναγκαῖα στρατεύματα καὶ ἑνοπλὰ πλοιάρια εἰς προσβολὴν τοῦ Ἀνατολικοῦ.

Τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα παρέλαθεν ὁ Ἀρχιστράτηγος διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, συνίστανται ἀπὸ τὰ σώματα τοῦ Κοντσενίκα, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Συσίνη, τοῦ Παπασταθοπούλου, τοῦ Εὐμορφοπούλου, τοῦ Γερσίμου Φωκά, τῶν Σπαρτιατῶν, τῶν Ἀνατολικιωτῶν, ἀπὸ διαφόρους ἀξιωματικούς Εὐρωπαίους ὀδηγουμένους παρὰ τοῦ Ταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ κόμητος Βρόλιου, ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν πυροβολιστῶν διοικουμένων ἀπὸ τοὺς καπτεάνους Κνώπ καὶ Ὀτθόρσκη μὲ τέσσαρα πυροβόλα τῶν 12, καὶ τὸ τῶν Ῥακετιέριδων διοικούμενον παρὰ τῷ καπετάνου Νόστιτς. Ἠκολούθησαν δὲ καὶ οἱ στρατηγὸι Κ. Μαυρομιχάλης καὶ Γ. Σταΐκος. Ἡ δὲ ναυτικὴ δύναμις συνίστατο ἀπὸ κανονοφόρους λέμβους καὶ μύστικα, ἀπὸ τὸ βρίκιον τοῦ καπετάν Γιάννη Χατζῆ Ἀλεξανδρῆ, καὶ τὴν γολέτταν τοῦ καπετάν Γιάννη Δηλιγιάννη.

Τὴν νύκτα τῆς 10 τὰ στρατεύματα ἀπέβησαν ἐπὶ τῆς νήσου Δολμᾶ διὰ μικρῶν λέμβων καὶ μονοξύλων [διὰ τὴν εἰς αἰτίας τῶν ῤήγων τῆς λίμνης οἱ μεγάλοι λέμβοι καὶ τὰ μαυσκάνονα δὲν ἠδύναντο νὰ πλεύσωσιν, ὅθεν ὑπῆλθεν διὰ τὰ πλησιάζουσιν εἰς τὸν πόρον τοῦ Ἀνατολικοῦ]. Ἀπὸ τὸν Δολμᾶν οἱ ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Βρόλιον ἀξιωματικοὶ ἐπέβησαν μὲ τὰ μονόξυλα εἰς μίαν ἄλλην νήσον κεμένην πολλὰ πλησίον τοῦ πόρου τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ὀτθόρσκη ἐσύστησεν ἀμέσως ἐκεῖ ἐν κανονιστάρι μὲ 2 πυροβόλα. Τὰ σώματα τοῦ Εὐμορφοπούλου, τοῦ Κοντσενίκα καὶ τοῦ Καραϊσκάκη ὅπου χεῖρα βοηθείας

τὸ σῶμα τῶν πυροβολιστῶν, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Νόστιτς
τὰς βράκοντας ἐρρίφθη εἰς μίαν θέσιν πολλὰ ὠφέ-
λιμον εἰς τὰ πλάγια τοῦ πόρου κειμένην.

Οἱ τὰ ξημερώματα οἱ ἐχθροὶ, ἐννήσαντες τοὺς
ἡμετέρους ὅτι ἦσαν τόσον πλησίον των, ἄρχισαν νὰ τοὺς
πυροβολῶσιν ἀπὸ τὸν πόρον καὶ ἀπὸ τὰ κανονοστάσια
τοῦ Ἀνατολικοῦ ἀντεπυροβόλησαν δὲ καὶ εἰ ἡμέτεροι κατὰ
τὴν ἐξόδον, καὶ συγχρόως, ἔγεινε καὶ ἀμοιβαῖος τουφε-
κισμὸς. Οἱ Τούρκοι ἔστειλαν ἐν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν
μὲ ἐκ μονοκανόνων των, διὰ νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῆς
ἐξόδου πλευρᾶς τοῦ κανονοστασίου τῶν ἡμετέρων. Ἐν-
ταῦθα τὰ κανονοφόρα μας, τὰ μύστικα, καὶ αἱ ἐνοπλῆι
λέμβοι μὲ μεγάλον ἀγῶνα ἐπροχώρησαν ἔμπροσθεν εἰς
τὸν πόρον πολλὰ πλησίον τοῦ πόρου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ
καὶ ἰδεχόντο μὲ ἀδιαφορίαν τὸ πυροβόλημα τῶν Τουρ-
κικῶν κανονοστασίων. Μία σφαῖρα τοῦ μονοκανόνου τοῦ
καπετὰν Γ. Κολοκυνθᾶ ἐτρύπησε τὸ Τουρκικὸν μονοκάνονον
καὶ τὸ κατέστησεν ἄχρηστον. Ἐμενεν εἰσέτι εἰς τοὺς
γενναίους στρατιώτας καὶ ναῦτας νὰ ἐκπληρώσουν ἔργον,
ὅσον δύναται, δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον. Οἱ ἐχθροὶ, διὰ
νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἰσόδον ἐνέπλων πλοῖον εἰς τὸν λιμένα
τοῦ Ἀνατολικοῦ, εἶχεν κτίσει τοῖχον δυνατώτατον. Ἐχρειά-
ζοτο λοιπὸν, ἐνῶ ἐπυροβολοῦντο καὶ ἐτουφεκίζοντο παρὰ
τῶν ἐχθρῶν, νὰ χαλοῦν τὸν τοῖχον καὶ νὰ ἀνοίγουν δρόμον
διὰ τὰ πλοιάριά μας. Μὲ μίαν ἀπόφασιν τὴν πλέον ἐνδοξὴν
οἱ γενναῖοι ναῦται ὀδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς καπετάνους τῶν
ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τοῦ τοί-
χου, ὑπερασπιζόμενοι ἀπὸ ἐν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν μας,
οἵτινες ἐπὶ εὐθραύστων μονοξύλων ἐπολέμουν μὲ τοὺς ἐχ-
θροὺς ἰσταμένους εἰς τὴν ξηράν. Οἱ Τούρκοι ἐξιάσθησαν
νὰ ἀφήσουν τὸν τοῖχον καὶ μίαν νῆσον παρομοίως, ἐκ τῆς
ἐξόδου ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν ἡμετέρων ἐπανεβήσαν εἰς
τὴν νῆσον, καὶ πάλιν ἐδιώχθησαν. Ἐτοποθετήθη δὲ εἰς
αὐτὴν ὁ γενναῖος καπετὰν Ν. Κάσκαρης μὲ τινὰς ἐθελοντάς.
Περὶ τὰ μεσονύκτιον ἐκυριεύσαμεν ὅλας τὰς νῆσους τὰς
πλησίον τοῦ πόρου κειμένας καὶ τὸν τοῖχον ἐπροχώρησαν
καὶ τὰ μονοκάνονά μας συρόμενα πάντοτε ἀπὸ τοὺς
ναῦτας ὄντας μέσα εἰς τὸ ὕδωρ ἕως εἰς τὴν διάβασιν.
Ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο καὶ εἰς ἐφονεύθη,
ἡ δὲ ζημία τοῦ ἐχθροῦ ἀγνοεῖται.

Τὴν 11 οἱ στρατηγοὶ Γ. Ράγκος, Μακρὺς,
Τσερπέλης, Μακρυγιάννης καὶ λοιποὶ μὲ τὰ ὑπὸ
τὴν ὀδηγίαν των στρατιωτικὰ σώματα κατέλαβον
τὸ στενὸν τοῦ Ἁγίου Ἡλίου, ὅθεν καταβάντα περὶ τὴν
ἐξόδον τοῦ Ἁγίου εἰς τὸν δρόμον τοῦ Μεσολογγίου καὶ
τοῦ Ἀνατολικοῦ, περιέμενον μίαν συνοδίαν στρατιωτικὴν,
ἣτι ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ Μεσολόγγιον διὰ ν' ἀπέλθῃ νὰ
φορτώσῃ τροφάς. Τὴν ἐκτύπησαν, συνέλαβον ὅλα τὰ
φορτῆγὰ, ζῶα, ὅσα οἱ ἐχθροὶ ἔφερον, ὅσα διακόσια,
καὶ πενήντα δεκαπέντε Τούρκους καὶ ἐξώγησαν καὶ δέκα
ἀλλοὺς. Τῶν δὲ συγχρόως καὶ εἰς τὴν γέφυραν
τοῦ Ἀνατολικοῦ, καὶ ἐμποδίσαν τὴν ἐξόδον, ἢ εἰσόδον τροφῶν
καὶ στρατευμάτων εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

Τὴν νύκτα τῆς 11, ἐνῶ αἱ ἐργασίαι ἐξηκολοῦντο
καταπαύστως εἰς τὸ νὰ φέρουν εἰς τὰ ἔμπροσθεν τὰ
πλοιάρια, ἐσχηματίσθη κατὰ διαταγὴν τοῦ
ἀρχιστρατήγου νέον κανονοστάσιον ἀπὸ δύο πυροβόλα
τῶν 12 τοῦ καπετὰν Κινώπ, ἐπὶ τῆς
κεκλιμένης μεταξὺ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ πόρου, ὥστε

νὰ κτυπᾶται τὸ φρούριον ἀπὸ μέρος ἐγγύτερον. Τὴν
αὐγὴν ἤρχισεν ἐκατέρωθεν κανονοβολισμὸς καὶ τουφεκισμὸς
ἔφθασε δὲ καὶ βοήθεια στρατιωτικὴ εἰς τοὺς ἐχθροὺς
τοῦ Ἀνατολικοῦ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Μεσολογγίου. Ἡμεῖς
ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἐπαύσαμεν πυροβολοῦντες κατὰ τοῦ
πόρου καὶ νὰ προχωρῶμεν τὰ πλοιάριά μας, πρὸς τὸ
αὐλάκιον. Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς τὰ
δύο μονοκάνονα τῶν καπετᾶν Κωνσταντίνου Τίτσάκη καὶ
Γερασίου Κολοκυνθᾶ, καὶ αἱ λέμβοι τῶν καπετᾶν Γιάννη
Χ. Ἀλεξανδρῆ, Γιάννη Δελιγιάννη καὶ Σπύρου Θεοφίλου,
ἔπραξαν ἔργον ἀνήκουστον. Ἐμβήκαν ἐντὸς τοῦ τοίχου,
μολοντί ἀδιακόπως ἐπυροβόλουν κατ' αὐτῶν ἐκ τοῦ
Ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ πόρου. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν
ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο, καὶ ἐφονεύθη εἰς
πυροβολιστῆς.

Τὴν ἐπαύριον, 13, ἀπὸ τὴν αὐγὴν, τὰ μονοκάνονα
καὶ αἱ λέμβοι αἱ εἰσελθοῦσαι τὴν νύκτα εἰς τὸ αὐλάκιον
τοῦ Ἀνατολικοῦ, ἐπροσπάθησαν, ὅσον ἦτο δυνατόν, νὰ
διακόψουν τὴν ἀνταπόκρισιν μεταξὺ Ἀνατολικοῦ καὶ πόρου,
ἔτι δὲ μεταξὺ Ἀνατολικοῦ καὶ τῆς στερεᾶς πρᾶγμα
πολλὰ δύσκολον, καθότι ἀπὸ τε τὸ μέρος τῆς Γουρῆς,
καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Μεσολογγίου τὸ διάστημα εἶναι
συντομώτατον. Οἱ Τούρκοι ἔβαλον ὅλα των τὰ δυνατὰ
διὰ νὰ στείλουν τροφὰς εἰς τὸν πόρον, καὶ ἐκίνησαν
τρεῖς λέμβους, φορτωμένας στρατιωτῶν, τροφῶν καὶ
πολεμεφodίων. Αἱ λέμβοι αὗται ἠθέλησαν νὰ διαβῶσι πλησίον
τῆς νήσου, ὅπου ἦτο τοποθετημένος ὁ καπετὰν Κάσ-
καρης, καὶ τὸ κανονοστάσιον τοῦ καπετὰν Ὀθόρσκη. Οὗτος
ὁ ὕστερος ἐκανονοβόλησε κατ' αὐτῶν, ἐφόνευσεν πέντε
Τούρκους, καὶ ὑπεχρέωσε τὰς λέμβους ν' ἀλλάξουν ὁδόν.
Ἀλλ' οἱ γενναῖοι ναῦται τῆς λέμβου τοῦ καπετὰν Γιάννη
Δηλιγιάννη ἐπέπεσον κατ' αὐτῶν, καὶ μολοντί ἀδια-
κόπως ἐπυροβολοῦντο καὶ ἐτουφεκίζοντο ἀπὸ τὸν πόρον
καὶ τὸ Ἀνατολικόν, ἐκυριεύσαν τὴν λέμβον τῶν ἐχθρῶν
τὴν φέρουσαν τὰ πολεμεφodία. Περὶ τὴν μεσημέριαν
ὁ κανονοβολισμὸς τοῦ πόρου ἔπαυσε, διότι τὸ κανονοστάσιον
μας τοῦ ἐσύντριψε τὰ δύο κανόνια, καὶ τὸ σῶμα τοῦ
Εὐμορφοπούλου καὶ Φωκᾶ ἐτάραξαν ὅχι ὀλίγον μὲ τὸν
τουφεκισμὸν των τοὺς ἐν τῷ πόρῳ Τούρκους. Ἐκ τούτοις
ἔφθασεν ἀπὸ τὸ Βασιλαδίον ἐν κανόνιον 18 λιτρῶν χωρητι-
κότητος, τὸ ὅποιον μὲ μεγάλον κόπον μετέφερθη διὰ
τῆς λίμνης. Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν οἱ Τούρκοι τοῦ
πόρου ἰδόντες ὅτι τοὺς ἐκόπη πᾶσα συγκοινωνία, καὶ
τὸ νέον κανονοστάσιον, ἐζήτησαν νὰ ὀμιλήσουν μετὰ
τοῦ Ἀρχιστρατήγου, καὶ παρευθὺς παρεδέθησαν, καὶ
τὰ στρατεύματά μας ἔγειναν κύρια τοῦ πόρου.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Μαΐου.

Τὴν 29 τοῦ Ἀπριλλίου ἐφθασεν ἐνταῦθα ὁ ἐξοχό-
τατος Ναύαρχος τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου Κόμης. Ἐντὶ τῇ
αὐτῇ δικερότου Ἀζοφ, συνοδευόμενος καὶ παρὰ τοῦ δι-
κρότου, Ἀλέξανδρος Νεύσκη.

—Μὲ ἄκραν μας εὐχαρίστησιν ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν
ὅτι αἱ ὑποψαί, τὰς ὁποίας συνέλαβον κατὰ ἐνεία ἡμέρας
εἰς τὴν νῆσον ταύτην περὶ ὁλεθρίας τιμῆς ἐπιδημίας,
ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκλείπουν. Ἐν παρατηρήσῃ τις τὸ
πλῆθος τῶν κατοικοῦντων καὶ παροικούντων ἐνταῦθα,

τὴν ἔνδειαν καὶ κακοπάθειαν ἱκανοῦ μέρους ἐξ αὐτῶν [τὴν ὁποίαν ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως ἡλάττωσε, καὶ θέλει δυνηθῇ τελευταῖον νὰ θεραπεύσῃ ὁλοτελῶς], θέλει θαυμάσει ὅτι ἐκ τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων ἀνθρώπων εἰς τὸ παρελθὸν ἑνεαήμερον διάστημα δεκατρεῖς μόνοι ἀπέθανον, καὶ ἐξ αὐτῶν πέντε ἦσαν βρέφη καὶ μία γριά, τριάκοντα δὲ μόνον εἶναι ἀσθενεῖς, καὶ εἰς κανένα δὲν ἐφάνη σημεῖον ἱκανὸν νὰ μᾶς θάλῃ εἰς ἀνησυχίαν.

Αἱ νῆσοι Ὑδρα καὶ Σπέτσαι ὑπόκεινται εἰς φύλαξιν κατὰ τὸ διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰς ἀπηγορεύθη ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ λοιπὰ μέγη· ἐβλήθησαν δὲ εἰς ἐνέργειαν δραστηκώτατα μέτρα καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας νήσους, καὶ ἐλπίζομεν νὰ προκαταληφθῇ ἡ πρόοδος τῆς ἐπιδημίας, τῆς ὁποίας ἐφάνησαν ἤδη ἀρκετὰ σημεῖα.

— Γράμμαλα ἐξ Ὀδησοῦ τῆς 17 (29) Ἀπριλλίου ἀναγγέλλουν ὅτι τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα ἔμελλον νὰ διαβῶσι τὸν Προῦθον τὴν 29 τοῦ Ἀπριλλίου (11 Μαΐου).

Ἐκτὸς μιᾶς λαμπρᾶς οἰκοδομῆς, ἡ ὁποία κατασκευάζεται τώρα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐνταῦθα κατὰ τὸ μεσημερινὸν μέρος τῆς πόλεως, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνατροφὴν ὀρφανῶν καὶ πιωχῶν παιδῶν, τὸ κοινὸν τῆς Αἰγίνης εἶχεν ἐπιχειρησθῇ πρὸ καιροῦ ἤδη τὴν κτίσιν δημοσίου τῆς πόλεως σχολείου, τὸ ὁποῖον ἐκ περιστάσεών τιων εὐρίσκεται εἰσέτι ἀτελείωτον. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Αἰγινῆται αἰσθάνονται καὶ τώρα ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς κοινῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας, καθὼς ὅτε ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν αὐτοῦ τοῦ σχολείου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι θέλουν καταβάλει ὅλα τὰ δυνατά των διὰ νὰ φέρουν εἰς τέλος τὸ ἐπιχειρήμα των, καὶ ἂν δὲν ἐδεχθησαν πρῶτοι, τοῦλάχιστον δὲν θέλουν καταδεχθῇ νὰ μείνουν ὀπίσω ἀπὸ πολλὰς ἄλλας πόλεις, αἵτινες ἀμιλλῶνται πρὸς τὸν φωτισμόν.

Λαμβάνομεν εὐκαιρίαν ἐνταῦθα νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ζήλον τοῦ κυρίου Μιχαήλου Μαλλοκάη Αἰγινῆτου. Ὁ φιλόπολις οὗτος ἀφιέρωσεν εἰς τὸ δημοσίον τῆς Αἰγίνης σχολεῖον τὸ παράλιον ἐργαστήριόν του μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκημάτων, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ κατ' ἔτος εἰσόδημα δύο χιλιάδας γρόσα. Εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶν καὶ ἄλλοι τὴν γενναίαν συνδρομὴν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πολίτου!

Ἡ ἀξία ὑποδοχῇ, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει μετὰ τῶν συμπατριωτῶν μας ὁ Κύριος Ἰακωβάκης Ρίζος, εἶναι μαρτυρία τρανὴ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἀπονέμουν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ προτερήματα. Ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχαλῶν εἰσεποίησατο τὸν ἄνδρα τούτον εἰς τὸν τόπον τοῦ μακαρίτου Κυριακούλη. ὁ δὲ λαὸς τῶν Ψαρρῶν τὸν ἐπολιτογράφησε διὰ τοῦ ἑξῆς ἐγγράφου.

Ἡμεῖς οἱ πολῖται Ψαρριανοὶ ἀναγνωρίζοντες εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ Κυρίου Ἰακωβάκη Ρίζου ἑνθερμον πρὸς

τὴν πατρίδα ἔρωτα, σπανίας ἀρετᾶς, καὶ βαθύτατον ἐκλεκτὴν παιδείαν· πεπεισμένοι ὅτι τὰ πολύτιμα ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς προτερήματα θέλουν εἶσθαι τὰ συντελεστικώτατα ὄργανα πρὸς καταρτισμὸν καὶ ἠθικὴν ἀνάπλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μὲ οὐκ ὀλίγας δυσίας συνεισεφέραμεν πρηνοῦντες ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεθέξει τῆς πλουμένης ταύτης βελτιώσεως, ὁμοψήφω γνώμῃ καὶ κοινῇ διὰ συνελεύσεως θελήσει παραδεχόμεθα καὶ ψηφίζομεν Ψαρριανὸν πολίτην τὸν εἰρημένον Κύριον Ἰακωβάκην Ρίζον, ἐννοοῦντες νὰ μετέχῃ καὶ ἀπολαμβάνῃ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ τίτλου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ γνησίου καὶ αὐτόχθονος πολίτου Ψαρριανοῦ.

Ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ὁποίας φέρομεν τιμῆς καὶ ὑπολήψεως πρὸς τὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν, ἐγένετο τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον καὶ ἐνσφράγιστον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 17 Ἀπριλλίου 1828.

Ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαρριανῶν.

Ἀπάντησις τοῦ Κυρίου Ἰακωβάκη Ρίζου.

Πρὸς τὴν ἑντίμον τῶν Ψαρριανῶν Δημογεροντίαν.
Ἐλάβον τὸ ὑπ' Ἀρ. 875 ἐπισήμον ὑμῶν ἐγγράφον, δι' οὗ μ' ἀναγγέλλετε, ὅτι γνώμῃ ὁμοψήφω καὶ κοινῇ διὰ συνελεύσεως θελήσει παρεδέχθητε καὶ ἐψηφισατέ με συμπολίτην σας γνήσιον καὶ αὐτόχθονα. Ἐναδυσυλόμιστος ἐπὶ τούτῳ δεκάω, καὶ χαίρω εὐγλωμονῶ καὶ μεγάλας σὰς ὁμολογῶ τὰς χάριτας.

Ἄν μὲ ἦτον συγχωρημένον νὰ προσδοκῶ βραβεῖον διὰ τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν ἐπρέσβευσα παιδιόθεν, καὶ ἡ ὁποία μ' ἐνέπνεε πάντοτε σφοδρὸν τὸν τῆς πατρίδος ἔρωτα, τί γέρας ἕτερον ἤθελα ἐπιθυμήσει πολυτιμότερον παρὰ τὴν τοιαύτην πολιτογράφησιν; Οἱ Ψαρρινοὶ λαχόντες διὰ πατρίδα των σκόπελον καὶ μικρὸν καὶ ἄγονον καὶ σχεδὸν ἀλίμενον, τὸν κατέστησαν εὐανδρούμενον νησίον.

Ἀμα δὲ ὡς ἐπεφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Ἑλλάδος ἡ αἵματόχρους τῆς ἐλευθερίας ἡὺς, εὐθὺς ἡ φήμη τῆς ἀνδρείας των κατέσεισε τὸ Βυζάντιον, καὶ τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἄρχισαν νὰ δακτυλοδεικτῶσι τὰ Ψαρρὰ ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος των δὲν ἔπαυσαν οἱ Ψαρριανοὶ ἐκθύμους ἀγωνιζόμενοι, καὶ ἤθελεν ἐμπρησθῇ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν σύμπας ὁ στόλος ὁ βαρβαρικός, ἂν μὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ ὁ Κανάρης εἶχε συνεξορμῶντα τὸν ἄνεμον, ὥστε μία φλόξ ἀναφθεῖσα ἀπὸ ἑνα καὶ μόνον Ἑλληνικὸν βραχίονα ἤθελε γενῇ αἰτία νὰ μὴν ἀνατείλῃ τοῦ Ναυαρίνου ἡ ἐρισμάραχτος ἡμέρα.

Τοιούτων ἀνδρῶν συμπολίτης ἀναγορευθεὶς, εὐχομαι νὰ φανῶ ἄξιος συναγωνιστῆς εἰς ὅσα ἀποδεδειγμένοι τοῦ Ψαρριανοῦ λαοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ νὰ ἴδω αὐτὸν καὶ τὸν Ψαρρῶν οἰκιστὴν ἐπὶ γῆς εὐδαιμόνου Ἑλληνικῆς, καὶ ἐπὶ λιμένος εὐφροῦς εἰς τὸ ναυτικὸν τοῦ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Ἀρεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

